

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Talous- ja raha-asioiden valiokunta

2011/2084(INI)

5.9.2011

LAUSUNTO

talous- ja raha-asioiden valiokunnalta

sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle

sähköisesti välitettävistä rahapeleistä sisämarkkinoilla
(2011/2084(INI))

Valmistelija: Sophie Auconie

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Talous- ja raha-asioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. muistuttaa sähköisesti välitettävien rahapelien alan kasvavasta taloudellisesta merkityksestä, sillä vuonna 2008 sen vuosituotto oli yli kuusi miljardia euroa, mikä on 45 prosenttia maailmanmarkkinoista; katsoo Euroopan unionin tuomioistuimen tavoin, että kyse on erityisluonteisesta taloudellisesta toiminnasta; muistuttaa, että taloudellisen merkityksen kasvu tuo mukanaan myös suuremmat sosiaaliset kustannukset, jotka johtuvat ongelmapelaamisesta ja laittomista käytännöistä, ja että alan sääntelyllä olisi pyrittävä minimoimaan nämä kustannukset asettamalla rahapelisivustoille markkinointia ja sivustoille pääsyn ehtoja koskevia asianmukaisia normeja;
2. korostaa, että jäsenvaltiot voivat valita vapaasti seuraavista kolmesta vaihtoehdosta: sähköisesti välitettävien rahapelien kieltäminen, kansallisen monopolin luominen tai säilyttäminen tai alan sääntelyn hallittu purkaminen, jolloin jäsenvaltioilla on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti oikeus rajoittaa operaattorien määrää sekä tarjottavia pelityyppejä ja -määriä; suosittelee, että ne jäsenvaltiot, jotka päättävät purkaa sähköisesti välitettävien rahapelien sääntelyn, ottavat käyttöön lupajärjestelmän, joka perustuu siihen, että operaattorit ja viranomaiset noudattavat erittäin tarkkoja sääntöjä;
3. muistuttaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että rajatylittävät rahapelipalvelut – myös sähköisesti välitettävät rahapelit – ovat taloudellista toimintaa, johon sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklaa, jossa käsitellään palvelujen tarjoamisen vapautta; katsoo, että rajatylittävien rahapelien vapaan tarjoamisen rajoittaminen voidaan perustella Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 51 ja 52 artiklassa tarkoitettujen poikkeuksien perusteella tai yleisen edun mukaisilla pakottavilla syillä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti;
4. vahvistaa kantansa, jonka mukaan rahapelien kaltaisella arkaluonteisella alalla toimialan itsesääntelyllä ei voida korvata lainsäädäntöä, vaan ainoastaan täydentää sitä; panee merkille julkisten ja kaupallisten rahapelioperaattorien järjestöjen itsesääntelyä koskevat aloitteet vastuullisesta rahapelitoiminnasta ja muista normeista;
5. korostaa, että kaiken sähköisesti välitettävän toiminnan luonne, erityisesti sen rajatylittävyys ja ulkomaisten operaattorien runsas määrä, edellyttää, että sitä käsitellään koordinoitusti EU:n tai tarvittaessa kansainvälisellä tasolla; korostaa, että on tärkeää laatia sähköisesti välitettäville rahapeleille yhteinen EU:n laajuinen määritelmä kaiken tulevan lainsäädännön lähtökohdaksi;
6. vaatii, että pelaajat on saatava kieltäytymään laittomasta tarjonnasta, mikä edellyttää erityisesti verotuksen suhteen yhtenäistä EU:n tason laillista tarjontaa, joka perustuu yhteisiin vastuuta ja toiminnan rehellisyyttä koskeviin vähimmäisnormeihin; pyytää komissiota ottamaan huomioon toissijaisuusperiaatteen ja arvioimaan, miten nämä yhteiset normit pantaisiin täytäntöön, ja olisiko alalla otettava käyttöön EU:n sääntelykehys, jossa säädetään vähimmäisvaatimuksista;

7. korostaa, että jos sähköisesti välitettäviä rahapelejä ei säännellä asianmukaisesti, ne aiheuttavat suurempia riskejä kuin perinteiset rahapelit ja että on ryhdyttävä EU:n tason toimenpiteisiin, joilla torjutaan petoksia, rahanpesua ja muita sähköisesti välitettäviin rahapeleihin liittyviä laittomia toimia; kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia, komissiota ja Europolia tekemään tiiviimpää yhteistyötä muun muassa vaihtamalla säännöllisesti tietoja; kehottaa komissiota laajentamaan järjestäytyneen rikollisuuden ja rahanpesun torjuntaa koskevan lainsäädännön soveltamisalaa sähköisesti välitettäviin rahapeleihin; suosittaa, että laaditaan laittomien yritysten musta lista; tukee sitä, että otetaan käyttöön sääntelyperiaate, jonka mukaisesti rahapeliyhtiö voi toimia (tai anoa tarvittavaa kansallista rahapelilupaa) jossakin jäsenvaltiossa vain, jos sen toiminta ei riko muiden EU:n jäsenvaltioiden lainsäädäntöä; pyytää siksi komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta kehittää petosten torjunta- ja havaitsemisjärjestelmille EU:n yhteensopivat normit, jotta markkinoiden yleistä valvontaa voitaisiin parantaa;
8. panee merkille erityisesti, että kuluttajien mahdollisuuksia hyödyntää spread betting -palveluja – pääsääntöisesti sähköisesti välitettävä rahapeli, jossa kuluttajat voivat menettää moninkertaisesti alkupanoksensa – olisi säänneltävä erittäin tiukin ehdoin, vastaavalla tavalla kuin rahoitusjohdannaisia, kuten monessa jäsenvaltiossa jo tehdään;
9. katsoo, että online-pelaamisen eri muodot, kuten nopeat, sekuntien tapahtumavälillä pelattavat vuorovaihteiset uhkapelit, vedonlyönti tai viikoittain arvottavat lottopelit, ovat erilaisia ja vaativat siksi erilaisia ratkaisuja, sillä joissakin pelimuodoissa väärinkäytösten mahdollisuus on suurempi kuin toisissa; huomauttaa erityisesti, että rahanpesun mahdollisuus riippuu tunnistamisen luotettavuudesta, pelimuodosta ja käytetyistä maksuvälineistä, mikä vaatii toisissa pelimuodoissa pelitapahtumien seurantaan reaaliajassa ja tiukempaa kontrollia kuin toisissa;
10. korostaa kansallisten sääntelyelinten välisen rakenteellisen yhteistyön tärkeyttä; vaatii siksi laajentamaan kansallisten sääntelyelinten yhteistyötä ja komission osallistumista siihen, jotta voidaan kehittää yhteisiä normeja ja toimia yhdessä sellaisia sähköisessä ympäristössä toimivia rahapeliyhtiöitä vastaan, jotka toimivat yhdessä tai useassa jäsenvaltiossa ilman, että niillä on tarvittavaa kansallista toimilupaa kaikille tarjoamilleen peleille; panee merkille neuvostossa käydyn keskustelun siitä, voitaisiinko sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmällä tehostaa kansallisten sääntelyelinten välistä yhteistyötä; toteaa, että jäsenvaltioiden yksittäiset ratkaisut eivät tuota tulosta varsinkaan silloin, kun halutaan torjua rahanpesua ja vedonlyöntipetoksia ja muuta, usein järjestäytyntä, rikollisuutta; katsoo, että yhteistyötä kansallisten valvontaviranomaisten kesken ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista on edistettävä ja että näiden viranomaisten tulee vaihtaa tietoja muiden jäsenvaltioiden vastaavien viranomaisten kanssa väärinkäytösten ja rahanpesun ehkäisemiseksi;
11. korostaa, että pakonomainen pelaaminen on tosiasiasa käyttäytymishäiriö, joka eräissä maissa voi koskettaa jopa 2:ta prosenttia väestöstä; kehottaa siksi kartoittamaan ongelman laajuutta kaikissa EU:n jäsenvaltioissa tehtävällä tutkimuksella, joka toimisi perustana yhtenäiselle strategialle, jolla pyritään suojaamaan kuluttajia tältä riippuvuuden muodolta; katsoo, että heti pelitilin luomisen yhteydessä tarjolla on oltava kattavaa ja totuudenmukaista informaatiota peleistä, vastuullisesta pelaamisesta ja peliriippuvuuden

hoitomahdollisuuksista; ehdottaa, että pelaajia olisi kehotettava asettamaan itselleen rahamääräinen vuorokausi- ja kuukausikohtainen kulutusraja, joka kattaa koko pelipalvelun;

12. vaatii kuluttajansuojan vähimmäisnormien määrittelyä lainsäädännöllä erityisesti kaikkein alttiimpien kuluttajien suojaamiseksi rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden oikeutta hyväksyä tiukempaa lainsäädäntöä;
13. korostaa, että rahapelien yhteydessä avattuja kuluttajien tilejä on suojeltava palveluntarjoajan maksukyvyttömyystapauksissa; ehdottaa siksi, että lainsäädännöllä pyritäisiin jatkossa turvaamaan tileille siirretyt rahasummat silloin, kun sivustoille langetetaan sakkoja tai niitä vastaan käynnistetään oikeustoimia;
14. vaatii, että lapsia on suojeltava paremmin rahapelien vaaroilta ja erityisesti riippuvuudelta; ehdottaa, että olisi harkittava alan rahoittamia suojoitoimia ja valvontaa; katsoo, että online-pelaamisen edellytyksenä tulee olla pelitilin avaaminen, tarkka ja aukoton pelaajan tunnistaminen ennen pelitilin luomista sekä rahaliikenteen seuranta, sekä katsoo, että näiden olisi oltava ehdottomia vaatimuksia pelaajien suojelemiseksi, pelikieltojärjestelmien toimivuuden varmistamiseksi ja alaikäisten pelaamisen sekä väärinkäytösten ja rikollisuuden estämiseksi;
15. toteaa, että rahapeleihin osallistuvista monet ovat ammattipelaajia; katsoo, pelaaja on aina pystyttävä tunnistamaan, jotta useamman kuin yhden pelitilin luominen samalle peliyhtiölle henkilöä kohden on mahdotonta; katsoo, että tunnistamiseen olisi käytettävä pankki- tai luottokorttien verkkopankkitunnuksien kaltaista sähköistä aukotonta tunnistamismenetelmää; korostaa, että luotettavat rekisteröinti- ja todentamisjärjestelyt ovat keskeisiä välineitä, joilla voidaan ehkäistä sähköisesti välitettävien rahapelien väärinkäyttöä, kuten rahanpesua;
16. katsoo, että laittomien sähköisesti välitettävien rahapelien räjähdysmäinen kasvu ja sähköisesti välitettävien pelien kansainvälisen tason sääntelyn puuttuminen voi vaarantaa urheilun rehellisyyden; korostaa, että kilpailujen uskottavuuden ja vilpittömyyden puolustaminen on olennaisen tärkeää urheilun alalla; korostaa, että tämä voidaan toteuttaa tehokkaasti vain rajatylittävällä tavalla; katsoo, että Euroopan unionin on tästä lähtien toimittava aiempaa aktiivisemmin urheilun rehellisyyden puolustamisessa kaikkien osapuolten rinnalla;
17. pitää valitettavana äskettäisiä lahjonta- ja sopupelitapauksia; kehottaa siksi käynnistämään urheilun rehellisyyden säilyttämiseksi EU:n tason rakenteellisen yhteistyön, jossa noudatetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 6, 83 ja 165 artiklaa; katsoo, että yhteistyössä on oltava mukana urheilutapahtumien järjestäjiä, sähköisessä ympäristössä toimivia vedonlyöntioperaattoreita ja viranomaisia, ja sen tarkoituksena olisi edistää pelaajien valistusta sekä koordinoita petoksen ja korruption torjuntaa urheilussa tietoja ja kokemuksia vaihtamalla sekä rikkomusten ja seuraamusten yhteisen määrittelyn avulla;
18. korostaa, että sähköisesti välitettävät rahapelit ovat huomattava rahoituslähde urheiluteollisuudessa sekä muussa yleisen edun mukaisessa toiminnassa; muistuttaa, että sähköisesti välitettävät vedonlyöntipelit ovat yksi urheilukilpailujen kaupallisen

hyödyntämisen muoto; pyytää komissiota tutkimaan tapoja suunnata urheiluedonlyönnin tuotot automaattisesti harrastelijaurheilun rehellisyyden suojeluun ja kehittämiseen; pyytää komissiota takaamaan korkeatasoisen oikeusturvan, erityisesti valtiontukeen liittyvien sääntöjen soveltamisessa;

19. korostaa, että sähköisen rahapelialan avoimuus on tärkeää; kiinnittää erityisesti huomiota velvoitteeseen laatia vuosiraportti, jonka avulla saataisiin muun muassa tietää, mitä yleisen edun mukaista toimintaa ja urheilutapahtumia rahoitetaan tai tuetaan rahapeliin tuotolla; pyytää komissiota tutkimaan mahdollisuutta velvoittaa laatimaan vuosiraportti.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	31.8.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 38 -: 0 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool,
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Ashley Fox, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Andreas Schwab, Theodoros Skylakakis, Catherine Stihler
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Kriton Arsenis (S&D), Knut Fleckenstein (S&D), Bill Newton Dunn (ALDE)